

Studnia Wiatrów K.Bs-04.195

Długość: 437 m

Głębokość: 18,5 m

Rozciągłość horyzontalna: 49 m

Położenie: Beskid Śląski, Grabowa (907 m n.p.m.)

GPS: N 49°40'22,56", E 18°57'11,80"

Wysokość bezwzględna: 838 m n.p.m.

Opis dojścia: Z przełęcz Salmopolskiej idziemy szlakiem w stronę Grabowej 1 km. W tym miejscu skręcamy na drogę na SW, znajduje się ona 100 m przed początkiem szlaku czarnego. Idziemy nią 110 m. W miejscu rozwidlenia idziemy drogą na NW 150 m i skręcamy na drogę na S. Po 180 m skręcamy na ścieżkę na E. Po 25 m

Nowy otwór

wchodzimy do głębokiego rowu i między świerkami znajdujemy otwór. Dojście nieskomplikowane, otwór łatwy do znalezienia, zwiedzanie łatwe.

Opis: Wchodzimy płytką studzienką między skałami do niewielkiego przejścia zakończonego 2,2 m progiem

prowadzącego do małej salki. Stąd główny ciąg prowadzi stromą pochylnią na SW. Natomiast na NE można jeszcze przejść do następnej studni. Z jej dna na S prowadzi niski korytarz, natomiast na N idziemy kilka metrów i dalej wychodzimy progiem o wysokości 1,7 m do wysokiej łukowatej szczeliny o długości 4 m. Na S znajduje się zacisk Z2 prowadzący donikąd. Na końcu szczeliny w jej górnej części przechodzimy zaciskiem Z2 nad 3 m próg sprowadzający do następnej salki wysokości 4 m. Dalej idąc przez liniowy zacisk Z2 wchodzimy do niskiego korytarza o długości 3 m. Na początku widać jeszcze nieodkrytą kontynuację.

Nacieki lodowe

Sala Pioruna

Wracamy do wspomnianej pochylni w głównym ciągu. Ma ona szerokość do 3 m i długość 10 m. W połowie można wejść kawałek w zawalisko. W najniższym punkcie przechodzimy przełazem do Sali Nibykoniec. Ma ona 6 m długości, 1,5 szerokości. Na SE odchodzi niewielka, niska, pochyła, ślepa salka. Na E przez próg o wysokości 1,5 m wchodzimy do poprzecznego korytarza zakończonego zawaliskiem. Na N przez studzienkę o głębokości 1,3 m wejść można do niewielkiej kilkumetrowej szczeliny. Na SW główny ciąg się rozdwaja. Po kilku metrach obie odnogi się łączą. Idąc dalej mijamy dwie krótkie, ślepe zawaliskowe korytarzyki. Po kilku metrach wchodzimy do Sali Pioruna. Długa na 6,5 m, szeroka do 4 m i wysoka do 3 m sala jest największa w jaskini. Na NE przez zacisk Z3 wchodzimy do 3,5 m ślepej szczeliny. Na SE stromą pochylnią do góry wchodzimy do Sali Górnej. Ma ona długość 5 m, szerokość 1 m i wysokość 2,2 m. W jej S części przez niewielkie przewężenie wchodzimy do następnej niewielkiej salki. Ma 3,5 m długości i zakończona jest niedostępnym pęknięciem. Z Sali Pioruna odchodzą jeszcze dwie główne drogi.

1. Na N schodzimy między zawalisko. Zaraz na

Zawalisko

początku natrafiamy na studzienkę do Partii Postrzelonego. Natomiast dalej korytarz się rozgałęzia. Na E wchodzimy do salki o wymiarach 2 na 1,5 m, wysokiej na 2 m. Na N korytarz kończy się po kilku metrach stromą pochylnią za progiem. Na W idziemy progiem i dalej zawaliskiem do niewielkiej salki o wymiarach 3 na 1,5 m. W jej E części przez próg wychodzimy do szczeliny o długości 4 m. Na NE kończy się ona, natomiast po przeciwnej stronie zakręca pod kątem prostym i prowadzi do zawaliskowego korytarza długiego na 4 m. Stąd dwoma studzienkami można wrócić do niższego korytarza.

Partie Postrzelonego

Przez studzienkę i niewygodny zacisk wchodzimy do małej salki. Ma ona długość 3 m i szerokość 2 m. Na SW można zejść po kilku metrach na dno jaskini -18,5 m. Natomiast na NW przez niewielki próg wchodzimy do kilkumetrowej szczeliny, z której po 4 m można iść w cztery strony. 1) Na SW idziemy 3 m w ślepe zawalisko. 2) 3 m kominkiem wychodzimy pod wielką płytę, na końcu której znów schodzimy studzienką. Stąd można iść dalej w ślepe zawalisko lub kolejnym kominem wychodzimy do Sali Litej o długości 6,5 m, szerokości ponad metr i wysokości kilku metrów. Na NW przez zacisk Z1 wchodzimy do ślepej szczeliny z 5 m kominem na końcu. Na NW przechodzimy za załamaniem do dalszej części Sali o długości 4 m

Sala Lita

zakończoną pochylnią i niedostępną szczeliną z dalszą kontynuacją. Z końca tej sali można też wejść do znajdującego się poziom wyżej niskiego korytarza prowadzącego na początek sali. W okolicy sałek znajdują się liczne ślepe szczeliny.

3) Na NE można wejść do salki zakończonej zwężeniem do następnej zawaliskowej sali ślepo zakończonej. 4) Na NNE prowadzi Prosta Szczelina. Po 3 m mijając wcześniej ślepą szczelinę można iść na NE do niewielkiej ślepej salki. Natomiast idąc dalej mijamy ślepą studzienkę i po 7,5 m zakręcamy i dalej wychodzimy kominkiem do Sali z Progiem o długości 6,5 m szerokości 1 m i wysokości 3,3 m. Stąd można iść jeszcze kominkiem do wielkiego

Sala Menchira

zawaliska gdzie dwa zawaliskowe korytarzyki sprowadzają do niewielkich szczelin.

2. Na S od Sali Pioruna przechodzimy między zaklinowanymi głazami. Mijamy studzienki o głębokości 2,7 m i schodzimy zawaliskiem z progiem na końcu do Sali Kryształowej o długości 6 m, szerokości 2 m i wysokości 4 m. Znajdują się tam kryształy kalcytu. Ku N można wejść przez próg o wysokości 2,4 m do górnej części Sali utworzonej z zaklinowanych want. Dalej można znów zejść w dół. Stamtąd prowadzi kilkumetrowa zakręcająca szczelina podchodząca pod Salę Pioruna. W S części Sali Kryształowej przez studzienkę i niski korytarzyk wychodzimy w niewielkiej szczelinie. Wcześniej mijamy dwa niewielkie odgałęzienia. Za szczeliny na NW za zaciskiem Z2 znajduje się 3,1 m studnia prowadząca do 2,5 m korytarza i dalej do Sali Menchira opisanej niżej. Z tego korytarza można jeszcze wejść 1,9 m progiem do niewielkiej szczeliny. Natomiast w SE końcu szczeliny za Salą Kryształową przez niski próg wchodzimy do obejścia zacisku i na S przechodzimy również do Sali Menchira. Można też iść spod progu E stromą pochylnią prowadzącą do zakręcającego korytarzyka. Po kilku metrach znajdujemy się na dnie studzienek za Salą Pioruna. Stąd odchodzą jeszcze dwie kilkumetrowe, ślepe szczeliny.

Sala Menchira

Sala Menchira

Sala ma długość 9 m, szerokość 1,2 m, wysokość 5,3 m. W środkowej części na S wchodzimy poprzez wąską szczelinę i dwa progi w dół i do góry do niskiej salki o wymiarach 4 m na 1,2 m. Jest ona przedzielona przez poziomą płytę. Pod płytę m.in można wejść w S części. W S części salki można też poprzez próg wejść do poprzecznej szczeliny bez kontynuacji. W N części salki poprzez ciasne przejście przechodzimy do rozszerzającej się kilkumetrowej szczeliny.

W SE części Sali Menchira można też poprzez próg o wysokości 2,6 m wejść do jej górnej części. Stąd na S odchodzi poprzez kolejny niewielki próg zawaliskowa szczelina kończąca się po 2,5 m. Natomiast idąc dalej na

SE sala się kończy i zaczyna się zawalisko. Korytarz zakręca ku NE i po kilku metrach się kończy. Pod wspomnianym wcześniej progiem można wejść też do niewielkiej szczeliny.

Główny ciąg prowadzi z NW części Sali przez liniowy zacisk Z2 pod komin o wysokości 3,1 m. Stąd na SE prowadzi 4 metrowej długości szczelina zakończona niedostępnymi pęknięciami, na S poprzez zacisk i próg o wysokości 1,6 m wchodzimy do Sali Mojmira. Sala ma wymiary 3,5 m na 1,5 m. Na końcu się rozdwaja. Obie odnogi kontynuują się jeszcze przez kilka metrów i kończą zawaliskiem.

Wychodzimy wspomnianym kominem. Znajdujemy się w korytarzu o łącznej długości 10 m. Na N kończy się on, natomiast na S za załamaniem schodzimy stromą pochylnią w dół. W okolicy jego końca można zejść ślepą studzienką o głębokości 2,5 m zakończoną zawaliskiem. Dalej za niebezpiecznym przełazem prowadzi stromy korytarz do Sali Lodowej o długości 5 m, staje się ona szybko wyższy do 3 m, na końcu zablokowana zawaliskiem. W okolicy wspomnianego przełazu wychodzimy kominkiem do niewielkiej salki

Naciek lodowy

skąd na W przez podwójny zacisk lub na S przez okienko wychodzimy do zawalonego korytarzyka. W tym miejscu znajdował się kiedyś, obecnie zawalony główny otwór.

Jaskinia osuwiskowa, powstała w piaskowcach warstw godulskich górnych. Stary otwór został odsłonięty jak koń do niego wpadł podczas ściągania drzewa, nowy został odkopany. Dno pokryte jest rumoszem, gruzem i większymi blokami. Światło sięga do studzienki wejściowej. Zimą zaobserwowano silne zaciąganie powietrza do jaskini, a latem silny wywiew, temperatura w środku wynosi około 3°C.

Zaobserwowano w Sali Kryształowej liczne kryształy kalcytu. W jaskini występują pająki (*Meta menardi*), muchówki i ćmy. Zaobserwowano również nietoperze nocki duże (*Myotis myotis*) i inne gatunki. Nazwa powstała od bardzo silnego, zimnego przewiewu.

Historia eksploracji:

Jaskinia została odkryta podczas ściągania drzewa przez konia Pioruna, który do niej wpadł. W jaskini

Korytarz w okolicy starego wejścia

przez pewien czas działały dwie niezależne grupy. Następnie jaskinia uległa zawaleniu, została ponownie odkopana przez Pawła Gądkę i Grupę Eksploratorów ze Śląska. Paweł namierzył nowy otwór i po kolejnym zawaleniu się głównego wejścia P. Gądek, T. Kochel, B. Gądek odkopali nowy otwór.

10.06.2018 – odnalezienie otworu i wejście we wstępne partie (P. Gądek, B. Gądek)

11.07.2018 – odkrycie Sali Lodowej (J. Pysz)

16.07.2018 – odkrycie Sali Menchira, Kryształowej, Pioruna, Nibykoniec i Pochylni pod Płytą (J. Pysz, B. Juroszek, G. Szalbot)

22,23,24.05.2020 – odkopanie jaskini (P. Gądek i Grupa Eksploratorów ze Śląska)

10.08, 14.08, 13.09, 04.10, 05.11, 03.12.2020 – liczne odkrycia m.in. Sali Górnej, pomiary (P. Gądek, T. Kochel, G. Więcek)

11.12.2020 – odkrycie Sali Mojmira i dna (P. Gądek, R. Krawiec)

13.12.2020 – niewielkie odkrycia, pomiary (P. Gądek, B. Juroszek, G. Szalbot)

30.12.2020 – namierzenie drugiego otworu (P. Gądek, R. Krawiec)

17.01.2021, 04.02.2021 – niewielkie odkrycia, pomiary (P. Gądek, A. Gądek, T. Kochel)

10.10., 14.10 – odkopanie nowego wejścia po zawaleniu się starego (P. Gądek, B. Gądek, T. Kochel)

15.09, 28.09,

16.10.2022 –

odkrycie Partii Postrzelonego (P.

Gądek, T. Kochel, G.

Więcek)

29.12.2023 – pomiary

Partii Postrzelonego

(P. Gądek, M. Kohut,

R. Krawiec)

25.01., 11.02.2024 –

odkrycie i pomiary

okolicy Sali Litej (P.

Gądek, T. Kochel, G.

Więcek)

Zacisk w okolicy starego wejścia

Stary, obecnie zawalony otwór

